

לא להזניח, שלמרות שתוצאות דייקה, שובע לפני כן, היו שליליות, הן לי חוש שיש לבצע בדיקה נוספת: כאן הוא עוצר ומביע תקווה ששני דברים אלה ייוותרו בזיכרון הקורא: שצריך להתקשר על בדיקות נוספות באם מקנן חשש, ושאלם תופסים את המחלה כשלב מוקדם, ופועלים רצ' יונאליית בעצת הרופאים, הסיכוי להח' למה גבוה.

האסטיציה הראשונה שעברה בראשי היתה — ניתוח. לא הסתרתי דבר ממקורביי בעבודה (מישרדי-אוצר), אני לא מסתיר, ולא מתבייש! הודעתי ליום אריווד (או שריהאוצר) ועורא סרן (או מנכ"ל המישרד). הם יעצו לי להתיעץ עם גורמים רפואיים נוספים. אני חייב לציין שהיתה להם תגובה חברית יפה. לא ררשתי, ולא קיבלתי שום פריזולוגיה בתוקף תפי' קירי כסגור-ר'.

הניתוח: היתה לי אמונה בלתי רגילה בתוצאותיו. הערתי שזו רק תקלה קטנה בחיים. אני, בררד-כלל, אופטימי באופיי. פרט לכך, האמנתי שצריך לדבר על זה, לא לפחד! לא להסתיר: נכנסתי לניתוח עם חיך על הפנים. הרופאים העירו שמיד אחרי הניתוח חייכתי והתבררתי, ולא בצורה מלאכותית. אני מייחס חלק מהמורל הגבוה לטיפול הנהדר שזכיתי מדי הצוות הרפואי של בית-החולים תל-השומר.

שמועות מוגזמות

לאחר שבועה ימים, יצאתי מביית-החולים. הערפתי לא ללכת לבית-הבראה. ירדתי לבית-מלון בטבריה, על מנת להחלים. אברהם שריר, שרה-תיירות, דאג לי לפינוקים — שלח זרי-פרחים כמה פעמים בשבוע, והתמיד בכך: הוא הוכיח עצמו כחבר אמיתי! לאחר מספר ימים נכ' נסתי למכונית, התנעתי, וזהו — הייתי בטוח שהפרשה נגמרה. התאוששתי במהירות, חזרתי לעבודה מלאה במישי' רדיהאוצר.

קופמן מנסה לייפות ולהחליק את תהליך ההבראה. מאוחר יותר, הוא מר' דה שנאלץ, "להשוויץ" ולתפקד כמלוא כוחו על מנת להוכיח ל"חברים" בשדה-הפוליטיקה שאינו "ברמינג'ן" כלשונו. הצגת התיפקוד המושלם היתה כרוכה באינצ'ימויות, לדוגמה: בסיוע שערך בדרום-אפריקה, לאחר הניתוח, קיבל חום גבוה ונתקף ככאב בים. הסתבר שגופו דחה את החוטים. "זה לא נורא", הוא אומר, "אבל בהחלט לא נעים".

גם על יחסם של חבריו משרד הפוליטיקה, הוא אינו מוכן להיות מצוטט: היו הפתעות עימויות, אולם היו גם תופעות פחות חבריות. הוא מלא אנקרוטות משעשעות על כך. למשל: על שר בממשלה, שנכח בעת שקופמן ביקש כדור להרגעת כאב-ראש פשוט שפקד אותו. "חיים", הגיב השר בכ' הלה, "הכל בסדר? אתה בטוח שיהיכיל

חיים קופמן עם אשתו חנה וילדיהם אורלי, אסי ולימור. הוא תפס את זה בזמן

תו של כהן-אורגד, התיישבו השר וסגנו לשיחת עבודה רצינית, שמטרתה היתה חלוקת סמכויות. בנוסף לכך, נפלה עליו הקדמת הבחירות, כרעם ביום בהיר. לא בא לו להתמודד עם זה. העיתוי לא היה אי-דיאלי לגביו. אף-על-פי-כן, הוא התבר' רג בשביעיות המפורסמות של חרות — כרטיס-הכניסה לכנסת ה'11, בה הוא מכהן, כיום, כיושב-ראש סיעת הליכוד. באוגוסט 1985 יחליף את שרה דורון (ליברלים) בתפקידה כיו' שכתראש הקואליציה.

אך השפיע המאבק הרפואי שלך על חיך הפוליטיים? "החיים הפוליטיים אכזריים נורא! כשאחד רוצה להפיל את השני — הוא שם עליו תווית: היהודי, הוא חולה! כלומר: מנסה לחסל אותו פוליטית. לפעמים הידידים הטובים אומרים דברים רומים באווירה של צדקנות. רח' מנות. לפעמים הנימה מעושה, לפעמים — אמיתית. מתגלים גם חברים אמיתיים.

ידידים קרובים באו ואמרו לי ישירות: חיים, תדע לך, שיש לך בעיה ואתה חייב להתמודד איתה; איש יחסי' ציבור מסוים הגיע אליי בתקופת הבחירות והתרע: חיים, אתה חייב להתמודד עם השמועות האומרות שאתה חולה אנוש! אני יודע שזה שקר וכזב, אולם אתה חייב לפעול מהר כנידון.

עיתונאי בכיר, בא לשוחח עימי ערב הבחירות המוניציפאליות. הוא שאל אם אני מתכוון להתמודד על ראשות עיריית פתח-תיקה. עניתי בשלילה, ואו, הוא שאל אותי האם הסיבה נעוצה במחלתי, וניסה לברר את דרגת חומרתה. הכל סבב סביב המחלה. עד היום זה מתגסק בי, אבל ההשפעה הולכת ופגה. אולי כיוון שרואים שעבר זמן ואני מתפקד. מבינים שהבראתי, ואולי, לאט-לאט, נשבר מחסום-הש' תיקה סביב מחלות מסוימות, בפרט כשמדובר באנשי-ציבור.

אין ספק שקופמן תרם בעצם גישתו לשינוי הגישה בנושא. אנחנו מנסים לנתח יחדיו את פשר השתיקה סביב מחלותיהם של אנשי-ציבור. "אולי זה נובע מהדימוי של פולי' טיקאי", הוא מהרהר בקול. "דימוי של חזק: מצליחן!" אני משחזרת את פולחן הבריאות המשתלב בכל מערכת בחירות כיום ונוכחת בצדקתו. "אם ארם נכנס לפוליטיקה עם נכות מילדות, למשל", הוא מנתח, "זה חלק מתדמיתו. אולי יש בכך אפילו כוח מסויים, אולם אם חל שינוי לרעה כמצבו הגופני, כנראה שדימויו נפגע".

"מדוע התמהמהת בחשיפת סי' פורר?"

קודם לכן העיתוי לא היה נוח. גם המאורעות הפוליטיים, אבל גם עצם העובדה, שככל שהזמן עובר, אתה מר'

לכך, הצטרך לתפקד עם סידורים בלתי נוחים בגופו במשך כל אותה עת ולתפקד, כמיטב יכולתו, במישרדו ובמיפלתו. לכן הוא טורח להרגיש פעם נוספת שהניסיון והסידורים הכ' רוכים בו, נמשכו שלושה חודשים בל' בר, והיוו חלק חשוב ברכו להבראה מוחלטת.

קוצר הצלחות

במצב זה — תקופת החלמתו — תפסו אותו המאורעות הפו' ליטיים הסוערים: חילופי-שרים באוצר,

לא עברו שנתיים — ושוב פעם, הסיפור מתחיל. "הגעתי לבית-החולים, סחוט לאחר ליל-הבחירות המוניציפאליות, ונר' רמתי על ספת-הבדיקה. בתחילה אפיי לו לא היה צורך בזריקות-הדרמה. אני זוכר שהיה ויכוח בין הרופאים האם אני זקוק לניתוח או לטיפול גסטרו. הוחלט על ניתוח. הניתוח ארך ארבע וחצי שעות. הרופאים היו בסופו סחוי טים.

"לפני הניתוח הזהירו אותי מפני האפשרות שאצטרך לתפקד עם ש' קית-נזולים לכל החיים. אני זוכר שאחרי הניתוח, הדבר הראשון שע' שיתי היה — לשלוח יד בכדי לברר אם יש לי שקית, והרגשתי פלסטיק. הועקתי מיד את. הוא הרגיע אותי: "חיים, זה זמנני! אין לך שום-דבר!" כמובן שלא האמנתי לו. חשבתי שסתם

חברי המפלגה הליברלית על רקע שריון מקומותיהם ברשימת הליכוד." כזכור, החלה אז המתיחות הגדולה בין חרות לליברלים. הליברלים האי' שימו את חברה-הכנסת רוני מילוא בכך שמחק כמה משמותיהם והחליפם בשמות אנשים מחרות. בחרות טענו, לעומת זאת, שרוב השינויים היו על דעתו של מודעי, "ורוני רק עשה קצת קוסמטיקה". על כל פנים, קופמן מצא עצמו במרכזה של המולה היסטורית ממש.

"הרגשתי פלסטיק!"

כמובן שבתקופה כלי-כ' סוערת, ירדה המחלה מסדר היום. ממש נשכחה עכרתי 20 שעות ביממה, ברחבי הארץ. עבודה שכללה

לאריווד היתה תגובה חברית, ציפורי לחץ שייך למיבדק, שריר שלח זרי-פרחים כמה פעמים בשבוע ושר אחד נבהל

ויכוחים נוקבים על תקציבים. חיפוש אחר פשרות, סיוע מאסיבי במסעות-פירסום של מועמדי הליכוד ברחבי הארץ — בעיקר הדמויות החדשות, הבלתי-מוכרות. נכנסתי לבדיקה שג' רתית והבנתי מרופאיי שעם גמר הב' חירות המוניציפאליות, "תסור אלינו". הבנתי שיכול להיות שאצטרך לעבור ניתוח נוסף, אם כי זה לא נאמר לי מפורשות. באשר להרגשתי? הייתי מאוד מודאג, כי האמנתי שהתגברתי על זה סופית, ופתאום יש איוו שמועה על תקופה קריטית בת שנתיים אחרי הניתוח במחלות מסוג זה, והנה, עוד

מרגיעים אותי, אבל למולי, התבררתי! מהניתוח הזה כבר לא קפץ והבריא. כפי שהשוויץ לאחר הניתוח הראשון. הרופאים, שרצו להבטיח את הצלחת הניתוח, העמידו בפניו את הבחירה: לעבור שלושה חודשים בלתי סימפ' תיים ולהרגיל את סיכווי-ההבראה, או לוותר על איינהותו לטווח קצר, אך להישאר עם סימני-שאלה לטווח ארוך. קופמן בחר באפשרות הראשונה. במשך שלושה חודשים היה מגיע למשרדו ב'09.30, לאחר סדרת טיפוי' לים מעייפת. לטיפולים היתה גם השפעה של עייפות מצטברת. בנוסף

ביסדירי? יש לו גם סיפורים פחות משעשעים. על אנשים שבאו אליו בעת הבחירות, והתוודו לפניו שהש' מועות על מחלתו פגעו, קרוב לוודאי, בסיווייו הצליח במישור הפוליטי. השמועות היו, כדרכן של שמועות, מוגזמות לחלוטין.

"אחרי כשנה של פעילות אינטנ' סיבתית" הוא ממשיך לשחזר את דרכו הארוכה להחלמה, "נתמנית לראש המטה המוניציפאלי של הליכוד. יחד עם השר יצחק מורעי (ליברלים) ני' הלנו מערכה קשה במיוחד עבור הלי' כוד. היתה לנו גם מערכה פנימית עם

קופמן עם בנו, אסי, במישחק "לגו" לתת תיקווה לאחרים

יורם אריווד, האישי שמינה אותו לסגנו, הוחלף על-ידי יגאל כהן-אורגד. אורגד לא שיתף את קופמן, כשם ששותף בתקופת אריווד. בפעילות שוטפת של המישרד. רק סמוך להרח' זה" "דפנה ברק ■